

Ger järnet med Jelinek

[nggallery id=34]

**Vad som hände efter att Nora lämnat sin man
av Elfriede Jelinek
Folkteatern Göteborg
Regi Melanie Mederlind**

Vilken frenesi, vilken fantasi och spelglädje! Ibsens Nora från Ett dockhem har lämnat sin man och tagit jobb på fabrik. Tiden är "det glada" 20-talet.

Julie Moe Sandø på något anpassad, men dock norska i rollen som Nora. En mycket fysisk Nora, gymnastisk och dansant, med kroppen som medel för den kvinnlighet som anses önskvärd – då som nu? I försök till makt och inflytande, men till sist i miserabel undergång.

Maria Lindström måste också nämnas – vilket begåvat och underhållande Jelinek-porträtt.

Båda är praktikanter från Högskolan för scen, musik och musikal på Göteborgs universitet. Vad mån de bliva?

Men hela ensemblen gör tillsammans en tät, rolig och påhittig föreställning av Jelineks virvlande strömmar av ord, ord, ord – och så mycket mera.

Elfriede Jelinek gisslar kapitalet å det grövsta och Folkteatern fläskar på med riktigt vulgära nidbilder – som i 70-talets klara stereotyper, men med en vassare humor. Socialdemokratin får sin gycklande känga i ord och ton. Och mansrollen – behärskande, beräknande och maktfullkomlig med begäret självklart främst.

Men även kvinnorollen får sitt. Här är det inga idealiserade kvinnobilder, utan närmast häcklande moderskap och ett utestängande kollektiv. Kören Sve:a är alla klädda i samma

blåa ovaraller och ändå så tydliga individer i olika åldrar, utseenden och fräcka skor och accessoarer. Sve:a bär en stor del av föreställningen i berättande talkörer och gemensamma ståndpunkter, hur allt "är" och ska vara. Och i operastycken som ger rysningar.

Dockhemmet/dockskåpet finns med och barnen/dockorna förstås, som går sitt öde till mötes – lite väl läskigt i min smak, men även här Jelinek-troget, skulle jag tro.

En mycket underhållande föreställning. Rekommenderas! /MW

» [Länk till Folkteatern.](#)